

Per aprofundir personalment

...“A l’instant va cantar el gall... abans no canti el gall, m’hauràs negat tres vegades...”. Tres?, tan de bo fossin només tres. Crec que estava somniant amb el rostre de Pere al pati davant la criada altiva... qui li aguanta la mirada i li respon: “si noia, sóc amic d’aquest a qui estant jutjant i humiliant?”

- Sento cantar el gall cada cop que a la feina em malmeten l’església i mentre em miren de reüll jo segueixo fent la meva, com si res.
- Sento cantar el gall quan m’estic d’entrar a l’eucaristia perquè em dic que tots els qui van son falsos, o massa vells per mi, o antiquats, o ves a saber... potser si tingués valor per fer el primer pas hi trobaria gent com jo, gent que cerca a les palpentes, però que han trobat parada una taula de la fe i l’esperança que els omple les buidors amb l’amor de Déu.
- Sento cantar el gall quan m’uneixo al cor desafinat de la crítica fàcil a les coses de la fe i de l’església, perquè això em fa modern, obert i engreixa les oïdes sordes d’un bon tros del món d’avui. Dins d’aquesta fe i d’aquest poble de Déu hi segueixo tenint l’amic que em mira compassiu al seu pas.
- Sento cantar el gall quan l’afany incontinent de novetat m’excusa en la tolerància el fer de tastaolletes del que més em complau de tot el que m’envolta, com si creure fos una gran fira de varietats. L’Amic segueix pensant en el meu home vell per salvar-lo.
- Sento cantar el gall quan li dono a Déu un petit tros del meu temps i la meua vida, una escapada, quan d’ell n’he rebut una vida eterna.

Darrera el cant del gall, però, hi segueix havent la mirada de Jesús, la mirada que guareix, la mirada que salva... la mirada que silenciosa acalla el cant del gall i els cants de sirenes del nostre món que ens atreuen a profunditats fosques... mira’m Jesús, perquè jo sàpiga mirar-te amb la mirada ben alta quan la criada del pati em digui: “Tu també hi anaves amb Jesús, el Galileu”.

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

OBJECTIU DIOCESÀ:

2005 | 2007

“Pertinença i Corresponsabilitat Diocesana”

Església de St. Feliu
CAMINEM PLEGATS

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

FITXA 7

AL CAPVESPRE, UNA CONVERSA D'AMAGAT El diàleg amb Nicodem

FITXA 7

AL CAPVESPRE, UNA CONVERSA D'AMAGAT El diàleg amb Nicodem

Pregària inicial:

Nicodem, Zaqueu, Marta, Maria, Llätzer... quin goig!
el mestre ha fet estada a casa.

Paraula que fa llum, paraula que revela el Pare,
paraula que obre el pas a l'Esperit,
paraula que dona fe i esperança.

Nicodem, Zaqueu, Marta, Maria, Llätzer... quin goig!
l'amic ha fet estada a casa.

Mirada que acompanya i guareix els cors,
mirada que escolta i acull,
mirada que estima i renova.

Nicodem, Zaqueu, Marta, Maria, Llätzer... quin goig!
el salvador ha fet estada a casa.

Ma crucificada que em rescata la vida,
ma estesa de pobre que em purifica,
ma que em judica des de la misericòrdia.

Nicodem, Zaqueu, Marta, Maria, Llätzer... quin goig!
Jesús torna a fer estada a casa.

"Mira, sóc a la porta i truco.

Si algú escolta la meua veu i obre la porta,
entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi" (Ap 3,20)
...quin goig, Senyor, ser darrera la porta i obrir.

Nicodem, Zaqueu, Marta, Maria, Llätzer, tu i jo... quin goig!

Text bíblic de referència: Joan 3, 1-21

1 Hi havia un dels fariseus que es deia Nicodem. Era un dirigent dels jueus.

2 Aquest home va anar de nit a trobar Jesús i li digué:

--Rabí, sabem que ets un mestre enviat per Déu, perquè ningú no podria fer aquests senyals prodigiosos que tu fas si Déu no estigués amb ell.

3 Jesús li respongué:

--T'ho ben asseguro: ningú no pot veure el Regne de Déu si no neix de dalt.

4 Li diu Nicodem:

--Com pot néixer un home que ja és vell? És que pot entrar altra vegada a les entranyes de la mare i tornar a néixer?

5 Jesús respongué:

--T'ho ben asseguro: ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit. 6 De la carn en neix carn, de l'Esperit en neix Esperit. 7 No t'estranyis que t'hagi dit: "Cal que nasqueu de dalt." 8 El vent bufa allà on vol; en sents la remor, però no saps d'on ve ni on va. Així mateix passa amb el qui neix de l'Esperit.

9 Nicodem li replicà:

--Com pot ser tot això?

10 Jesús li respongué:

--I tu, que ets mestre d'Israel, no ho comprens? 11 Et ben asseguro que parlem d'allò que sabem i donem testimoni d'allò que hem vist, però vosaltres no admeteu el nostre testimoni. 12 Si no em creieu quan us parlo de les coses terrenals, com podreu creure'm quan us parli de les celestials? 13 Ningú no ha pujat mai al cel, fora d'aquell qui n'ha baixat, el Fill de l'home. 14 I així com Moisès va enlairar la serp en el desert, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, 15 perquè tots els qui creuen tinguin en ell vida eterna. 16 Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. 17 Déu no ha enviat el seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'ell. 18 Els qui creuen en ell no són condemnats, però els qui no creuen ja han estat condemnats, perquè no han cregut en el nom del Fill únic de Déu. 19 La condemna ha arribat per això: quan la llum ha vingut al món, els homes s'han estimat més la foscor que la llum, ja que les seves obres eren dolentes. 20 Tots els qui obren el mal tenen odi a la llum, i no s'acosten a la llum perquè quedarien al descobert les seves obres. 21 Però els qui viuen d'acord amb la veritat s'acosten a la llum perquè es vegin les seves obres, ja que les fan segons Déu.

Introducció al treball

Moltes persones de prop nostre, potser els qui avui mateix duem a terme aquesta reflexió, viuen la fe d'una manera amagada, quasi secreta: hi ha una sincera estimació per Jesús i la seva paraula, però defugint d'exterioritzar aquest sentiment... hi ha una pertinença íntima a Jesús, una recerca amb un gruix d'autenticitat, però defugint els signes visibles de pertinença a la seva església: participació en l'Eucaristia, convidar a la participació de la fe als qui l'envolten, analitzar la vida i les decisions amb el ressò de l'Evangeli... Un fenomen fruit d'una fe que va naixent i encara no està consolidada, o un fenomen que respon amb feblesa a la pressió d'un entorn que es descristianitza.

Hi ha moltes hores a cuït i amagat amb Jesús: una espelma encesa en una església anònima; l'escapada a Montserrat; la conversa amb el capellà amic; la visita de pas a la comunitat religiosa; la pregària silenciosa al final de la jornada.

Jesús lluny de rebutjar aquests encontres "nocturns", d'amagat, els viu com un moment d'invitació a la novetat de l'Esperit. Novetat per Nicodem: "neix de nou". Novetat per al món, al qui "Déu estima tant que ha donat el seu Fill únic". Novetat per l'Església: "que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu".

Qüestionari de treball

- Què hi ha de massa amagat en la meua fe o la del meu voltant?, em fa vergonya proclamar-me cristià manifestament i arreu?
- "Néixer de nou"; "néixer de l'aigua i l'Esperit"; son potser els acompliments en Jesús de l'anunci profètic... "tot ho faré nou". En què ens convida Jesús a néixer de nou a la nostra comunitat/parròquia en els inicis de la nostra diòcesi?
- "Déu estima tant el món...". Com manifestem l'amor de Déu vers el món?. Ens sentim poble de Déu enviat a estimar com Déu estima?